

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 63. Episcopatus Majoricæ ac Maroci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](#)

§. LXII.

Sæcul. XIII.
A.C. 1237.*Episcopatus Majoricæ ac Maroci.*

Sub id tempus, quo Raymundus Generalis Fratrum Prædicatorum Magister electus est, a Papa mandatum accepit, ut conjuncta cum Episcopis Vicensi ac Ilerdensi opera Majoricæ Episcopum constitueret. Anno 1230, ut vidimus, Jacobus Arragoniæ Rex adempta Mauris insula Balearium majore Papam oraverat, ut inibi Ecclesiam Cathedralem erigeret; & tunc quidem ille voti damnatus non fuerat. Sed tandem Papa consensit per lib. XI. ep. litteras an. 1237. 9. Julii datas, quibus^{159. ap. Rain.} duos Præfules ac Raymundum jubet huic^{1237. n. 27.} Ecclesiæ dignum Pastorem dare, quem soli sanctæ Sedi obnoxium fore dicit. Præcipit quoque Episcopis, ut eum consecrent, vocato simul legitimo Episcoporum numero, sed non e provincia Tarraconensi. Progressu temporis Episcopus Majoricæ Archiepiscopo Valentino subjectus^{Joan. Damet. hist.} fuit, velut etiamnum est. Primus erat Bernardus Abbas ad S. Felicem Guixalæ.

Etiam Maroco Africæ urbi, medios inter ethnicos grandem Christianorum^{Marca Hisp. p. 525.} numerum continent Episcopum Papa dedit, & quidem fratrem Agnellum Ordinis^{XI. ep. 173.} Minorum, sapientem hominem ac literatum, quem sua consecravit manu, ut te-^{v. Vading.} statur in litteris 12 Jun. an. 1237. datis.^{1246. n. 9.}

R 5 §. LXIV.